

Desfășurare, istoric, buget, întrebări, nedumeriri

Festivalul Internațional "Cerbul de Aur", desfășurat în perioada 29 august - 2 septembrie, a fost finanțat de Ministerul Culturii și Identității Naționale, cu cea mai mare alocare bugetară dintre toate evenimentele prevăzute a avea loc în cursul anului 2018 sub egida Centenarului (cei 100 de ani de România Mare coincid cu 50 de ani de la prima ediție a Festivalului) - 4,3 milioane de lei. Primele 4 ediții (începând cu '68) au avut loc în sala Teatrului Dramatic "Sică Alexandrescu". După 1990 au mai avut loc 12 ediții, în Piața Sfatului, ultima în 2009. Primele ediții s-au bazat pe muzica franceză, în mare vogă atunci, familiară lui Tudor Vornicu.

Presa amintește de prezența unor vedete (amestecând concurenții - Julio Iglesias, Christina Aguilera, cu recitalurile!) precum Diana Ross, Amália Rodrigues, Dalida, Sheryl Crow, Tom Jones, Juliette Gréco, Vaya con Dios, Coolio, Cliff Richard, Kenny Rogers, Ricky Martin, Kelly Family, Patricia

asigurate 250 (!) de camere pentru staff, concurenți și invitați (pentru tvr-iști, Cerbul este ca o excursie la munte, mulți venind cu familionul).

La TVR au început pregătirile publicitare: timp de jumătate de oră, în fiecare seară, de luni până joi, la TVR 1, prezentatoarea Ioana Voicu și realizatorul Mihai Răzuș ne-au oferit (cum s-au priceput și ei!) „Povestea Cerbului”. De ce

nu s-a apelat la ziaristi cunoscători, documentați, e de neînțeles! Tot zilnic, de luni până joi, au fost cinci minute cu „Vocile Cerbului de Aur”.

Au trebuit să fie aleși și concurenții: cei șapte jurați care au ales finaliștii festivalului Cerbul de Aur din acest an au fost Andrei Tudor (compozitor), Daniel Jinga (dirijor și compozitor), Liana Stanciu Georgescu (jurnalistă radio și tv), Felix Crainicu (realizator Radio România Actualități), Andreea Archip (jurnalistă Libertatea), Gabriel Scîrlet (regizor muzical TVR) și Smaranda Vornicu Shalit (directoarea Festivalului). Dintre aceștia doar 3 au studii de specialitate, dar numai Andrei Tudor lucrează nemijlocit în zona pop-jazz. Inexplicabil, Radiodifuziunea, care deține cel mai numeros corp de redactori profesioniști ("conservatoriști") nu a trimis unul dintre ei. Nu am aflat însă câți "aplicanți" au fost și de ce au fost aleși 18 și nu 10 sau 20? Oricum, este stupefiantă numirea doamnei Smaranda Vornicu Shalit ca director de festival: dânsa nu are legătură cu muzica, iar cu televiziunea... foarte vag. Aaa, a fost aleasă ca fiind fiica tatălui său, ca să dea o impresie de prestigiu și continuitate festivalului? Înțelegem: probabil că în spatele doamnei Shalit (stomatolog), complet nevinovată, s-au țesut tot felul de combinații și jocuri tvr-istice.

Kaas, Gilbert Bécaud, Joséphine Baker, Toto Cutugno, Enrico Macias, Boy George, James Brown, Kenny Rogers, Ray Charles, UB 40, Scorpions, Pink, Sheryl Crow.

Pe 24 mai 2018 aflăm că Televiziunea Română va organiza Festivalul în coproducție cu Primăria și Consiliul Județean Brașov, decizie luată în urma unei întâlniri dintre o delegație a TVR condusă de Doina Gradea, președinte-director general, George Scripcaru, primar al Brașovului, și Ioan Andrei Veștea, președinte al Consiliului Județean Brașov (cu doar trei luni înainte de începere!, când orice festival care se respectă se anunță cu un an - doi ani înainte, spre a se reuși contractarea unor vedete de primă mână, care au programul stabilit cu 2- 3 ani în avans, altminteri te alegi doar cu nume din plutoanele 2 și 3 - cum de altfel s-a și întâmplat!) Un exemplu pozitiv elocvent autohton este Festivalul internațional "George Enescu".

TVR a venit cu artiștii, Brașovul suportă cazarea, protocolul și utilitățile. Mai precis, Consiliul Local și cel Județean suportă cheltuielile de cazare și protocol, dar și cele de pază sau de salubritate. Piața Sfatului este pusă gratuit la dispoziție pentru Cerbul de Aur, iar TVR a mai cerut să fie

Concurenții au obținut premii în valoare totală de 65.000 de euro Pe lângă Trofeul Festivalului Internațional

Cerbul de Aur, în valoare de 25 de mii de euro, și cele trei premii de pe podium, s-au decernat premii speciale.

S-a stabilit ca festivalul să aibă o gală aniversară, două zile de concurs, cu invitații speciali care au susținut mini-recitaluri, o Gală a Festivalului, spectacolul România Centenar.

La gala aniversară ne-am re-întâlnit cu unii dintre artiștii noștri premiați la Cerbul de Aur - Luminița Dobrescu, primul artist român care a câștigat Trofeul, Paula Seling, Monica Anghel, Corina Chiriac, Silvia Dumitrescu, Laurențiu Cazan, Nico, Doru Tufiș, Proconsul, Ovi, Luminița Anghel, Narcisa Suciu sau Răzvan Krivach. Am reascultat cântecele interpretate de ei: „Say something”, „Dau viața mea pentru o iubire”, „Cerule”, „Of, inimioară”, „Spune-mi”, „Inimă, nu fi de piatră”, „Je t'aime”, „Noapte caldă”. Au fost și momente speciale cu evocarea celor dispăruți dintre noi, prin filmări de arhivă, precum Laura Stoica, Mălina Olinescu, Anda Călugăreanu sau Dan Spătaru. Momentul de vârf a fost cel din final, când toți invitații au cântat împreună șlagărele scrise de Temistocle Popa pentru Dan Spătaru, ridicând piața în picioare.

Surprinz lipsa “de pe afiș” a formației premiate Slang (cu Luiza Zan, una dintre cele mai valoroase voci pop-jazz de la noi), a unui moment comemorativ Ioan Gyuri Pascu, dar și alte „amnezii” ale organizatorilor.

Juriul care a decis premiile a fost compus din Edvin Marton din Ungaria, Gigliola Cinquetti, Kristina Cepraga Goodwin și Luminița Dobrescu din Italia, Eleni Foureira din Grecia, Arsenie Toderaș din Republica Moldova și Mădălin Voicu, președinte, secretar de stat în M.C.I.N (România). Se observă că s-a mers pe ideea micșorării cheltuielilor, adică în juriu să fie cooptați cât mai puțini compozitori sau muzicologi și cât mai mulți artiști care să susțină și recitaluri (modă care prinde tot mai mult și la concursurile noastre județene de muzică ușoară). Dar... Cepraga și Toderaș?

Ordinea intrării în scenă a fost trasă la sorți la Centrul Cultural Reduta, pentru prima seară, iar în seara următoare, ordinea concurenților a fost inversă: Kelly Joyce (Franța), Antonia Gigovska (Macedonia), Karl William Lund (Marea Britanie), Amaliya Margaryan (Armenia), Ovidiu Anton (România), Tiziana Camelin (Italia), John Karayiannis (Cipru), Inis Neziri (Albania), Basti (San Marino), Olivier Kaye (Belgia), Omer Netzer (Israel), Lidia Isac (Republica Moldova), Jorge Gonzalez (Spania), Damiano Borgi (Italia), Ryan O'Shaughnessy (Irlanda), Dora Gaitanovici (România),

Dinaya (Kazakhstan), Raluca Blejușcă (România). Aceștia au fost acompaniați de Big Band-ul Radio România și Orchestra Operei din Brașov, sub bagheta dirijorilor Ionel Tudor și Andrei Tudor.

Cei înscriși în concurs au trebuit să-și aleagă un cântec românesc dintr-o listă pusă la dispoziție de TVR. Suntem foarte curioși câte cântece are lista, cine a alcătuit-o și pe ce criterii. Și aici, dar și în alte puncte (juriu de selecție, de festival, eventual pregătirea concurenților), stârnește mirarea, chiar îngrijorarea, ignorarea completă - cu rea voință, a forului muzical profesionist - Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România (UCMR).

Nedumerește alegerea prezentatoarei: Iulia Vântur (38 de ani), “recomandată” prin faptul că a moderat show-uri de „succes” ca... „Ferma vedetelor” (!!), de la Pro TV și că apare în filme indiene. Se pare că dna. președinte a TVR (fostă la Pro TV) începe să-și mute

favoritele de la Pro TV la TVR: un prieten privind întâmplător la televizor și văzând-o, m-a întrebat - de când transmite Pro TV "Cerbul de aur"? Prejudiciul de imagine și prestigiu este imens și ireparabil. Nu mai amintim de caraghioslăcul cu actorul italian Gabriel Garko, plătit cu 40.000 de euro (!), anunțat ca prezentator, apoi ca invitat special și în cele din urmă chemat de 3 ori pe scenă pentru niște discuții puerile. Ce-a fost asta?

Când am aflat și că a fost plătit pentru aparițiile de 15 minute și pentru excursia la Brașov cu un sac de bani am

rămas mut... Cum arătam, TOATE cele 10 (zece) premii au totalizat 65.000 de euro!

În cele cinci zile de spectacol avem un concurs cu 18 concurenți și în rest, baza, "carnea" festivalului, este compusă, firesc, din multe recitaluri. Cum partea de concurs a totalizat doar două ore, vom arunca întâi o privire asupra recitalurilor, unele sub nivelul așteptat la un astfel de eveniment.

Credem că nivelul de jos a fost atins de prestația formației The Motans din Chișinău. În primul rând, cuvântul nu există în engleză, puteau să-i zică Motanii, altminteri nu are nici un sens (seamănă cu franceza Chiriștelor lui Alecsandri). În al doilea rând, observăm că eșalonul prezențelor din Republica Moldova este foarte amplu: o orchestră - Lăutarii, cu Nicolae Botgros; o concurentă - Lidia Isac, în juriu - polivalentul Arsenie "Arsenium" Toderaș (compozitor, textier, solist, producător, jurat), trei formații - The Motans, Carla's Dreams, Alex Calancea Band (dacă se dorea invitarea unei formații de peste Prut, trebuiau chemați Zdob și Zdub, cu notorietate, experiență și succese de 4 ori mai mari decât ale celor trei amintite la un loc). Puteai crede că avem un festival desfășurat la Chișinău, la care este invitată și TVR 1. Căci să nu uităm de prezentatoarea Ilinca Avram (de la TVR Moldova) care a fost amfitrionă, vorba vine, alături de Aurelian Temișan, a segmentului retro: având în vedere parfumul nostalgic al acelei părți, ne întrebăm din nou, de ce nu s-a apelat la "supraviețuitori"? Doar un exemplu: Valeria Gagealov și Andrei Magheru există, sunt printre noi. Să revenim la Motani: fără forță, fără explozie, cu

un solist care șoptea la microfon, uneori pe un ritm de reggae anemic, au stat pe scenă nepermis de mult, aproape o oră. La orice concurs rock autohton găsim 3-4 formații mai "vânoase". Ce a căutat această formație la Brașov e un mister: probabil ni se va livra cunoscuta justificare "au succes în topuri", de parcă asta ar înlocui valoarea.

La un moment a năvălit pe scenă o nălucă încercănată: aveam să aflăm că este **Paulo Bragança**, artistul portughez numit Pasărea Phoenix a fado-ului. De fapt avem o combinație cu flamenco și hip hop, dacă vroiam să ascultăm fado adevărat trebuiau invitați Ana Moura, António Cruz, Dulce Pontes ș.a. A fost iertat fiindcă a încercat să o imite pe Maria Tănase ("Lume, lume"), înveșmântat în tricolor.

Reprezentanții României la cea mai recentă ediție Eurovision, formația **The Humans**, au reușit să ne facă oarecum să uităm eșecul rușinos de acolo și au pregătit un recital reconfortant, bazat pe șlagăre românești: „Trurli”, „Nu-ți șade bine când plângi”, precum și o "compilație" Laura Stoica („Focul”, „Un actor grăbit”), folosind cu pricepere două voci - una masculină și una feminină (mai flexibilă).

Solista italiană **Gigliola Cinquetti** (70 de ani), care a interpretat cântecul câștigător la Eurovision Song Contest 1964 ("Non ho l'età" de N. Salerno și M. Pinzeri) și a fost invitată la a doua ediție a Cerbului de Aur, în anul 1969, a susținut un recital scurt, cu acompaniament pe negative, de doar 5 piese, cuprinzând atât titlul de mai sus, cât și celebra "La pioggia" din 1969: recital delicat, intimist, mai potrivit pentru spații de sală.

Ni s-a tot spus că **Eleni Foureira** este "regina muzicii pop grecești"! Să ne lămurim: melodioasa muzică grecească, numită laiko, are numeroase vedete actuale (sărim peste Vicky Leandros și Nana Mouskouri), cum ar fi Anna Vissi, Despina Vandi, Elena Paparizou și multe altele, dar Foureira nu este pe acolo. Ea a interpretat la Eurovision 2018 din

partea Ciprului cântecul "Fuego", scris de Alex Papaconstantinou, Geraldo Sandell, Viktor Svensson, Anderz Wrethov, Didrick, care s-a plasat pe locul 2. Pe scena noastră, Foureira s-a dovedit, prin ținută, costumație, repertoriu, o adeptă a manierei dance, un fel de Beyonce sau Rihanna balcanică. Ni s-a spus că este o mare victorie că am adus o solistă cu care Ciprul s-a clasat pe locul 2: probabil că data viitoare o să ne bucurăm dacă aducem locul 4.

Două grupări au marșat cam pe același teritoriu stilistic: **Flavius & Linda Teodosiu** și **Horia Brenciu & HB Orchestra**. Este vorba de linia soul - funk cu modele precum James Brown, Prince, The Commodores. Tatăl saxofonist Flavius a început cu piesa instrumentală "Pick up the Pieces" (Average White Band - 1974), iar fata Linda a intrat în zona muzicii americane negre, mult apreciată în Germania, într-un micro-recital de numai 25 de minute. Mai lung a fost concertul formației Brenciu, cu liderul în ținută de baseball, evoluând energic pe acordurile a nouă cântece (două în

Macdonald (chitară, voce, 31 de ani) are la activ 4 albume începând cu 2007. Un recital în stilul său, folk-rock, o voce de contralto expresivă, cântece proprii pe ritmică continuu accentuată (fără mari variațiuni), cu hit-uri precum „This is The Life”, „Slow it Down”, „Dream On”. Mult mai sus pe scara succesului se află fostul căpitan britanic **James Blunt** (voce, chitară, pian, 44 de ani): din 2003, cele 5 albume ale sale au 30 de milioane de exemplare vândute, numeroase premii obținute, cântece precum „You’re Beautiful”, „Goodbye My Lover”, „Carry You Home” - pe primele locuri în topuri. Un stil pop-rock accesibil, cântece de dragoste oferite cu un tremolo irezistibil inimilor feminine. De notat că englezii au venit cu formațiile proprii, rodade, pentru apariții fără fisuri. Americanca **Nicole Scherzinger** (40 de ani, dansatoare, actriță, născută în Hawaii) a fost prezentată de TVR ca marea găselniță, invitata nr. 1, vedeta principală. Până în 2010 a făcut parte din ansamblul feminin vocal-dansant Pussycat Dolls, vocea sa de altistă impunând hit-uri precum „Don’t Cha”, „Buttons”, „When I Grow Up”, iar ulterior ca solistă a avut succes mai mult european cu „Baby Love”. S-ar zice că domeniul său stilistic ar fi pop/ rhythm and blues, dar mai evidentă este apropierea de dance/ club. Stilul, popularizat de videoclipuri cu dansatoare "fierbinți", și-a făcut apariția și pe scena "Cerbului", energizând segmentul juvenil al spectatorilor. Cu toată stima pentru această zonă la modă, nu credem că "Cerbul" este un eveniment dance/ club/ disco, ci are (sau ar trebui să aibă?) altă menire, altă greutate muzical-culturală.

De obicei, vedetele de peste hotare sunt programate la finalul concertelor noastre, "pour la bonne bouche". Am avut aici o decizie interesantă a organizatorilor, care au plasat recitalurile celor trei staruri feminine autohtone - **Andra** (care l-a avut invitat pe Dan Bittman), **Loredana**, **Delia** - la finalul serilor. Să fie o recunoaștere a faptului că ele sunt mai populare decât vedetele de peste hotare sau din contră, au fost sacrificate, știindu-se (din alți ani) că după miezul nopții

engleză), propulsate de secția sa de suflători. Nu știm însă la cine se referă zicerea sa finală "Prețuiți-vă vedetele cât sunt încă în viață!".

Violonistul ungar **Edvin Marton**, născut în Ucraina, a trecut de la interpretarea muzicii clasice la maniera crossover (acompaniind patinatori ruși), manieră comercială cu tentă pop, ilustrată de super-staruri ca germanul David Garrett sau olandezul André Rieu. El ne este prezentat în mod total fals că ar fi câștigat trofeul Eurovision în 2008. Repetăm pentru a n-a oară: după cum arată și titulatura, Eurovision SONG Contest, avem de-a face cu un concurs de creație, nu de interpretare. În 2008 a câștigat cântecul "Believe" compus de Jim Beanz și Dima Bilan. Piesa a reprezentat Rusia, fiind interpretată de Dima Bilan, acesta fiind acompaniat la vioară de Edvin Marton, asta-i tot, a fost acompaniator. Scurtul său recital de la "Cerb" a cuprins compoziții proprii, prea delicate pentru imensitatea Pieții Sfatului.

De o popularitate inexplicabilă se bucură formația **Carla's Dreams**, înființată în 2012 în Republica Moldova (mai nou, cu această titulatură se recomandă o singură persoană, liderul grupului, Andrei Tăruș, prezent în juriul unui concurs TV). Calitatea cântecelor, accentul sau vocea găjăită nu ar justifica popularitatea. Trucul care i-a propulsat în atenția publicului, țință (copii și adolescenți) ar fi Misterul, adică figurile acoperite permanent de machiaje groase; dar nici această idee nu este inedită, fiind împrumutată de la formațiile americane Kiss și Slipknot.

Ca de obicei, vrem nu vrem, capetele de afiș sunt considerate întotdeauna vedetele engleze și americane. Au fost trei aici, cu stiluri total diferite. Scoțianca **Amy**

spectatorii încep să plece? Oricum, ele și-au prezentat show-urile cu care au umplut Sala Palatului la București, fără mari schimbări, show-uri dense, bine puse la punct, care au fost recenzate în paginile noastre.

Florin-Silviu URSULESCU